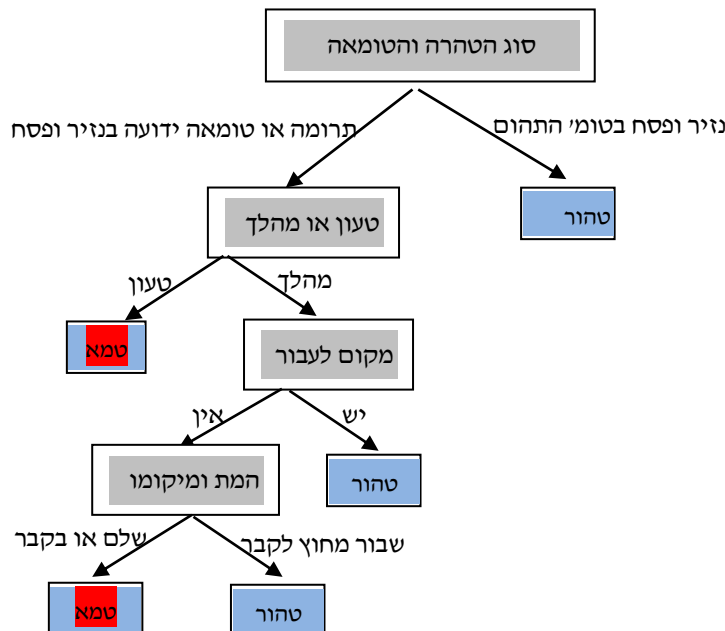

סימן א. בדין המוצא מת מושכב לרחבו של דרך, פא"ע"ב

- א. גופא: המוצא מת מושכב לרחבו של דרך, לתרומה – טמא, לנזיר ועושה פסח – טהור.
- ב. במה דברים אמורים – שאין לו מקום לעבור, אבל יש מקום לעבור – אף לתרומה טהור.
- ג. במה דברים אמורים – שמצאו שלם, אבל משובר ומפורק – טהור, שמא בין הפרקים עבר.
- ד. ובקבר, אפילו משובר ומפורק – טמא, מפני שהקבר מצרפו.
- ה. במה דברים אמורים – במהלך ברגליו, אבל טעון או רכוב – טמא. לפי שמהלך ברגליו אפשר שלא יגע ולא יאחל, אבל טעון או רכוב – אי אפשר שלא יגע ולא יאחל.
- ו. במה דברים אמורים – בטומאת התהום, אבל בטומאה ידועה – טמא. ואי זה היא טומאת התהום – כל שלא הכיר בה אחד בסוף העולם, אבל הכיר בה אחד בסוף העולם – אין זה טומאת התהום.

ששה משתנים בדין המוצא מת [הערך הקל מימין]:

1. סוג הטהרה: [נזיר ופסח / תרומה]
2. סוג הטומאה: [תהום / ידועה]
3. מקום לעבור: [יש / אין]
4. המת: [שבור ומפורק / שלם]
5. מיקום המת: [מחוץ לקבר / בקבר]
6. המוצא: [מהלך ברגליו / טעון או רכוב]

נתאר את היחס בין המשתנים ע"י נוסחה:

{נזיר ופסח בטומ' התהום} או { [מהלך ברגליו] וגם [יש מקום לעבור] או
(משובר וגם מחוץ לקבר)} {<= טהור

{נזיר ופסח בטומ' ידועה או תרומה} וגם { [טעון או רכוב] או [אין מקום לעבור] וגם
(שלם או בקבר)} {<= טמא

היחס בין שתי הנוסחאות הוא יחס הפוך באופן סימטרי, הן בערכים של המשתנים והן בקשרים, וזאת בהתאם לחוק המכונה 'דה מורגן': שלילת ה'גם' שקולה ל'או' השלילות [וכן שלילת ה'או' שקולה ל'גם' השלילות].